

פרק ו'

סוֹדֵק א' - הנביא אומר לישראל שמעו את ד' אומר, קום (הנביא) התווכח עם ישראל על ההרים, כלומר בפרסום גדול, חוזר

וכופל, והגבעות תשמענה את קול הויכוח.

סוֹדֵק ב' - שמעו הרים את ויכוח ד', אתם ההרים החזקים יסודות הארץ, כי לד' יש ויכוח עם ישראל.

סוֹדֵק ג' - וכך אומר להם ד': עמי זכרו כמה טובות עשיתי לכם, ואיזו מצוה צויתי אותך לקיים באופן שתעייף ממנה, בא והעד בי.

סוֹדֵק ד' - הנביא מפרש את הטובות שעשה להם ד', העליתי אתכם מארץ מצרים, ממוקום שהייתם עבדים פדיתי אתכם,

שלחתי לכם מנהיגים הגונים, משה, אהרן, ומרים .

סוֹדֵק ה' - עמי זכרו את עצתו הרעה של בלק מלך מואב לכלותכם ע"י בלעם בן בעור ששכר אותו לקלל אתכם, ומה היתה תשובתו שכ

בלעם בן בעור, שאין בכוחו לקלל לפי שבאותה תקופה לא כעס ד', זכרו את הטובות שעשה עמכם מאז שהייתם בשיטים

וחטאתם לפניו בבעל פעור, ואעפ"כ לא עזב אתכם, עד שהביא אתכם לגלגל כשכבשתם את ארץ כנען, כדי שתדעו צדקות

ד' שעשה עמכם לפני משורת הדין

סוֹדֵק ו' - הנביא אומר בשם עם ישראל, אכן אנו מכירים בזה שד' עשה לנו הרבה טובות, במה נוכל להקדים לבוא לפני ד',

ובמה נוכל להכנע לפני אלקים יושב במרום, איזו מתנה נוכל להביא לו, האם נבוא לפניו בקרבנות עולות

מהעגלים בני שנה שהם משובחים ביותר.

סוֹדֵק ז' - וכי ירצה ד' שיקריבו לפניו אלפי אילים, או רבבות נחלי שמן ליצוק על המנחות, וכי חסר לו קרבנות, האם הוא

רוצה שנקריב לפניו את הבן הבכור לכפר על פשעינו, או שאר בנינו פרי הבטן לכפר על חטאת נפשנו.

סוֹדֵק ח' - התשובה על השאלה במה אקדם ד', אתה בן אדם, ד' גילה לך מה טוב בעיניו, ומה ד' רוצה ממך, שתעשה

משפט, (כלול בזה כל המצוות שבין אדם לחבירו, וגם עריות שמוזכר בהם בפרשת אחרי לשון משפט, רד"ק)

ולאהוב לעשות חסד, ולעשות המצוות בצינעא ולא בפרסום .

סוֹדֵק ט' - קול ד' נשמע ע"י הנביא לבני העיר ירושלים שיחזרו בתשובה, מי שהוא איש תורה (תושיה) יתבונן בדברי הנביא שקורא

בשם ד'. שמעו את נבואת הפורענות (קורא לזה מטה- מקל), מי הזמין וגזר פורענות זו הלא ד' שהוא בעל יכולת .

סוֹדֵק י' - אחרי שניבא בשם ד' על הפורענות אומר, לכו וראו האם יש עדיין בבית הרשע אוצרות שלקח בגזל ובעושק או

שכבר החזירם, כוונתו לומר הרי הרשע עדיין לא החזירם, וראו את המידה (איפה) שבה מרמה את הבריות.

סוֹדֵק י"א - כל אחד ראוי לו להשיב אל לבו ולומר לעצמו, מכיוון שלא החזרתי את מה שגזלתי איך אוכל לצאת זכאי במשפט

ד', כאשר בידי מאזנים שבהם אני משקר ובכיסי נמצאים אבני משקל לרמות בהם.

סוֹדֵק י"ב - בתי עשירי העיר (ירושלים או שומרון) מלאים בגזל, ושאר היושבים גם אלו שאינם עשירים מדברים שקר,

ולשונם שנמצאת בתוך פיהם מדברת רמיה .

סוֹק י"ג- כמו שאתם עשיתם את העניים חולים בשקריכם, כך אשלם לכם מידה כנגד מידה שאעשה אתכם חולים במכות שאכה אתכם, ואעשה אתכם שממה עבור חטאיכם.

סוֹק י"ד- תאכלו ולא תשבעו כי תהיה קללה במעים, המאכל יגרום לכם מחלה עד שתלכו כפופים, תשיגו את האויבים שלוקחים את בניכם ובנותיכם בשבי אך לא תוכלו להציל אותם מיד האויב, וגם את מי שתצליחו להציל יהרגהו האויב בחרב.

סוֹק ט"ו- תזרעו ולא תקצרו, כי האויב יקצור, תדרכו זיתים ולא תסוכו גופכם בשמן, תדרכו את ענבי היין אך לא תשתו את היין, לפי שהאויב יקח הכל.

סוֹק ט"ז- יודע אני שאע"פ שאביא עליכם כל הרעות לא תשובו, אלא תשמרו את חוקי מלכי ישראל הרשעים, והם: עמרי ובנו אחאב, ותלכו בעצתם שיעצו לעבוד ע"ז, וזאת סיבה שאשים את ירושלים שממה, ותהיה השממה באופן מופלא עד שהגויים ישרקו מרוב תמיהה על גודל החורבן, גם אתם בני ירושלים תסבלו חרפה כמו שסבלו עשרת השבטים בלכתכם לגלות.